روزنامه شرق

سه شنبه ۲۶ اردیبهشت ۱۳۸۵ ■ ۱۸ ربیع الثانی ۱۴۲۷ ■ ۱۶ مه ۲۰۰۶

سال سوم ■ شماره ۷۶۱ ■ ۲۸ صفحه ■ ۱۵۰ تومان

نمی‌خواستم نقاش شوم

گفت‌وگو با چهره سال هنر اروپا

حالا «چهره سال هنر اروپا» در گوشه‌ای از خانه‌اش به تنهایی نشسته است و دور و برش کارهایی که هنوز جایی برای آنها در این مملکت بزرگ پیدا نیست. «محسن وزیری مقدم» با ۸۲ سال زندگی و با چشمانی که دیگر خط راست را قادر نیستند ببینند زندگی را سر می کند. اما نه سن بالای ۸۰ و نه چشمان آسیب دیده‌اش نتوانسته‌اند که او را از پای درآورند. او همچنان نقاشی می کشد و حتی بیشتر. همچنان که تنها در سال گذشته ۱۰۰ اثر را از خود به یادگار گذاشته است...

صفحه ۱۴

عدالت، سیاست، دولت

مقاله‌ای از آلن بدیو

از افلاطون تا روزگار حاضر، کلمه واحدی وجود دارد که دغدغه فیلسوفان در رابطه با سیاست را متبلور می سازد: «عدالت». پرسشی را که فیلسوف خطاب به فیلسوف طرح می کند می توان این گونه صورت‌بندی کرد: آیا یک سیاست عادلانه می تواند وجود داشته باشد؟ یا، سیاستی که در حق تفکر، «عدالت» روا دارد؟ نقطه عزیمت ما باید این نکته باشد: بی‌عدالتی واضح است، عدالت ناواضح است. آن کسی که از بی‌عدالتی رنج می برد، گواه و شاهدی انکارناپذیر...

صفحه ۱۸

تیترها

همزمان با طرح استیضاح

ترکیب هیات رئیسه مجلس تغییر می کند

صفحه ۷

دیدار سفیران فرانسه انگلیس و آلمان با متکی

صفحه ۲

عملیات زمینی و هوایی برای دستگیری عاملان فاجعه جاده بم

صفحه ۲۷

بازار دیروز	
یک گرم طلای ۱۸ عیار	۱۵۵۸۰ تومان
سکه تمام بهار «طرح جدید»	۱۶۳۰۰۰ تومان
نیم سکه	۸۰۵۰۰ تومان
دلار	۹۱۷ تومان
یورو	۱۱۸۹ تومان
شاخص کل بورس تهران	۹۵۳۳٫۹

در گفت‌وگوی شرق با سفیر ایران در عراق بررسی شد

عبور ایران از مذاکره با آمریکا

گروه سیاسی، فرشاد محمودی: مذاکرات مستقیم ایران و آمریکا بر سر مسائل عراق که قرار بود پس از ۲۷ سال قطع رابطه دیپلماتیک، انجام شود منتفی شده است. حسن کاظمی قمی اولین سفیر ایران در عراق پس از نزدیک به سه دهه، که هفته گذشته استوارنامه خود را به رئیس جمهور عراق تقدیم کرد در گفت‌وگو با شرق این موضوع را اعلام کرد و گفت که پس از تشکیل حکومت دائمی عراق، دیگر موضوعی برای مذاکره با آمریکا وجود ندارد. روزهای پایانی سال گذشته خورشیدی ایران و آمریکا اعلام کردند که برای کمک به مسائل عراق با هم مذاکره خواهند کرد. اندکی بعد قرار شد نمایندگان بلندپایه‌ای از دولت عراق هم در این مذاکرات حاضر شوند. چند روز پس از توافق درباره حضور رهبران عراقی در مذاکرات، سفیران تهران و واشینگتن در بغداد اعلام کردند که تا تشکیل دولت جدید بغداد بر سر میز مذاکره نمی نشینند تا شائبه دخالت در امور داخلی عراق برطرف شود. از روزهای پایانی سال ۱۳۸۴ تا به امروز که اعلام می شود مذاکرات ایران و آمریکا دیگر منتفی شده است، محمود احمدی نژاد رئیس جمهور نامه‌ای ۱۸ صفحه‌ای به همتای آمریکایی اش نوشته و بسیاری از رهبران جهان از جمله سیاستمداران جمهوری خواه و دموکرات ایالات متحده و شخص کوفی عنان دبیرکل سازمان ملل خواستار مذاکره مستقیم آمریکا با ایران شدند؛ آن هم درباره مسائل دو کشور. اینک این مخالفت ها با مذاکره مستقیم درباره مسائل دوجانبه به نظر می رسد که تاثیر خود را بر مذاکرات تهران و واشینگتن درباره عراق هم گذاشته و آن را به طور کامل منتفی کرده است. سفیر ایران در بغداد در گفت‌وگوی خود با شرق از علت معرفی نشدن سفیر ایران پس از سقوط صدام، تفاوت های دولت جدید عراق با کابینه ابراهیم جعفری، سابقه درخواست مذاکرات از سوی آمریکا، مذاکرات ایران و آمریکا در قالب گروه ۲+۶، صحبت های زلمای خلیل زاد درباره دیدار با وی در کابل و سایر مسائل دوجانبه به پرسش های شرق پاسخ گفته است. حسن کاظمی قمی پیش از اینکه به عنوان اولین سفیر ایران به عراق بی صدام منصوب شود کاردار ایران در بغداد بود و پیش از آن سرکنسول ایران در شهر «هرات» افغانستان. پیش از آقای کاظمی قمی، محمود دعایی چند ماهی در اوایل پیروزی انقلاب سفیر ایران در بغداد بود که با حمله عراق به ایران وی به تهران فراخوانده شد.

...

■آقای سفیر به شما ارتقای مقام‌تان را تبریک می گویم.

ممنونم.

■با پرواز مستقیم از بغداد به تهران آمده‌اید؟

بله. البته در حال حاضر یک پرواز هم از تهران به شمال عراق انجام می شود.

■سه سال از سقوط صدام می گذرد عراقی ها سفیر خودشان را نزدیک ۳ سال است که به تهران اعزام کردند اما ایران تا به حال در عراق سفیر نداشته و ریاست هیات نمایندگی ایران را کاردار به عهده داشته است، چرا؟

نگاه جمهوری اسلامی ایران به دوره جدید عراق یعنی پس از سقوط رژیم صدام بر این مبنا بود که در سطح دیپلماتیک مقامات دو کشور در بالاترین سطوح قرار بگیرند. در بعد عملیاتی ما آمدیم و به طور جدی روابطمان را ارتقا دادیم. در بحث اینکه چرا از ابتدا ایران در عراق سفیر نداشت اگرچه من عرض می کنم که در عمل این کار صورت گرفته، اما عراقی ها از ابتدا سفیر شان را معرفی کردند. جمهوری اسلامی ایران سیاست اش این بود که با شکل گیری دولت دائمی به طور رسمی، ارتقای سطح دیپلماتیک را اعلام کند. به طور عملی در سطح سفیر عمل کردیم اما به طور رسمی با شکل گیری حاکمیت دائم، ارتقای سطح دیپلماتیک را انجام دادیم.

■نداشتن سفیر در این مدت، در ملاقات ها، مذاکرات، دیدارها و سایر مسائل اختلال ایجاد نمی کرد؟

نه، روابط دو کشور با شرایط جدیدی که ایجاد شده، از این گونه مرز ها گذشته است. شما اگر نگاه کنید طی سال ۸۴ نزدیک به ۲۰۰ ملاقات رسمی بین رئیس هیات نمایندگی ایران در بغداد با دولتمردان عراقی انجام شد. آن هم در عالی ترین سطوح حکومتی، یعنی رئیس جمهور و معاونانش، نخست وزیر و معاونانش و وزرای سایر دستگاه های اجرایی کشور آن هم به دلیل تنوعی که در روابط دو کشور وجود دارد. ما در هیچ کشوری در این سطح مذاکرات رسمی و کاری نداشتیم و از این منظر برای مقام های عراقی این خیلی قابل توجه نبود که ایران سفیر ندارد. عنوان ریاست نمایندگی تا آن زمان کاردار بود. طبیعتاً در عرف دیپلماتیک این ارتقا دارای پیام خواهد بود که ما در ابتدای کار دولت جدید، رسماً این ارتقای سطح را اعلام کردیم.

■دولت جدید عراق حالا بر سر کار آمده. اختلاف ها بر سر تعیین نخست وزیر و جانشین آقای جعفری چند ماه در آغاز به کار دولت وقفه ایجاد کرد تا اینکه آقای جوادالمالکی نخست وزیر شد. از دیدگاه شما آقای مالکی با آقای جعفری چه تفاوت عمده‌ای داشت که شروع به کار دولت تا به حال طول کشید؟

برای تبیین دقیق تر اینکه چرا دکتر جعفری از پست نخست وزیری کناره گیری کرد و ائتلاف عراق یکپارچه کاندیدای جدیدی را معرفی کرد خوب است که پیشینه را ورق بزنیم. من خیلی نمی خواهم الان تاریخ بعد از سقوط صدام را ورق بزنم، از نظر آمریکایی ها آنچه که آمریکایی ها دنبال می کردند، در بعد حاکمیت عراق این بود که یک دولت تکنوکرات بدون پشتوانه مردمی متمایل به خودشان را بتوانند در عراق حاکم کنند. در بعد فرایند دولت سازی آنچه که آمریکا دنبال می کرد این بود.

■غیر مردمی یا غیر مذهبی؟

نه نه، عرض کردم. تکنوکرات بدون پشتوانه مردمی.

■یعنی منظورشان چه فرد یا گروهی بود که نخست وزیر شود؟ چه کسی غیرمذهبی بدون پشتوانه مردمی بود؟

یعنی کسانی بیایند در راس هرم حاکمیت که دارای عقبه مردمی نباشند. در شورای حکام بعد از مقطع سقوط صدام که جی گارنر حاکم نظامی در عراق شد دولتی که در حال شکل گیری بود دولت آمریکایی بود. اعلام هم کردند که انتخابات در ۲۰۰۷ انجام می شود. یعنی می خواستند تا این مقطع در عراق بمانند. عراقی ها هم به عنوان وزیر و نخست وزیر در کنار آمریکایی ها نبودند بلکه به عنوان مشاور حضور داشتند. هزینه های سیاسی و امنیتی برای آمریکا از همان مقطع شروع به رشد کرد. سرانجام تن دادند به «شورای حکومت». اگر به آن شورا هم نگاه بکنید باز به اینکه چه کسانی در آن باشند بحث مهمی درگرفته بود. از همین مقطع هم در شورای حکومت عمدتاً کسانی قرار گرفتند که در واقع رهبران معارض دیروز و رهبران عراق امروز شدند. اینها دارای عقبه بودند. فرض بفرمائید آقای حکیم را که ایشان عضو شورای حکومت بود یا آقای طالبانی. اینها کسانی بودند که سابقه معارضه داشتند، دارای تشکل های سیاسی و پایگاه های اجتماعی و مردمی بودند.

■و البته رابطه نزدیک با ایران.

بله. همه شان روابط مثبت و پیشینه طولانی با جمهوری اسلامی دارند. برای همین آمریکا تکنوکرات های فاقد پشتوانه مردمی می خواست که از این قشر نباشند. شما وقتی در عراق می گویید آقای طالبانی، آقای طالبانی سابقه مبارزه تاریخی دارد. سابقه مبارزه و معارضه‌ای دارد. حزب و مردمی دارد. آمریکایی ها نمی خواستند چنین کسانی در عراق حاکم شوند. اما آنچه که در صحنه عراق اتفاق افتاد چیز دیگری بود. آمریکایی ها نمی خواستند در انتخابات افرادی که در حال حاضر رای آوردند، انتخاب شوند. انتخابات در عراق یک خاستگاه داخلی بود و در راس این خاستگاه مرجعیت دینی قرار داشت. اگر شما فرآیند دولت سازی در عراق را نگاه کنید، یک مقطعی آمریکایی ها آمدند به رهبری جی گارنر سپس شورای حکومت آمد، بعد دولت موقت شکل گرفت، بعد از دولت موقت انتخابات شد و دولت انتقالی شکل گرفت، بعد از دولت انتقالی هم انتخابات برای دولت دائم و قانون اساسی برگزار شد. در مقطع قبل از تشکیل دولت موقت به دلیل اینکه زمان کم بود این امر مورد موافقت آیت الله سیستانی هم قرار گرفت که هیات سازمان ملل بیاید بگوید آیا امکان دارد انتخابات انجام شود؟ آمدند و گفتند به لحاظ زمانی نمی شود. انتخابات موکول شد در دوره دولت انتقالی که در همین مقطع کار انجام شد. آن چیزی که قابل توجه است در کل فرآیند سیاسی، آمریکا مترصد بود که یک چنین حکومتی را به وجود آورد. اما واقعیت این است که نتیجه مقطع انتقالی و انتخابات دائمی خارج از خواست آمریکایی ها شد و اگر شما مقایسه‌ای کنید می بینید که در آخرین گمانه فرآیند دولت سازی که تشکیل دولت دائم بود اسلامی ها نقش شان پررنگ تر شد. اگر بخواهیم یک جمع بندی کنیم واقعیت اش این است که با نتیجه انتخاباتی که ائتلاف اسلامگرا بیاید و برنده شود موافق نبودند. در جریان بازشماری آرا ۸-۷ رای هم از ائتلاف یکپارچه کم شد وگرنه این ائتلاف اکثریت مطلق را دارا می شد. این هم باز قابل توجه است که در میان ۲۵۰ لیست، اکثریت آرا را یک لیست به خودش اختصاص می دهد آن هم در شدیدترین فضای تبلیغاتی علیه خودش.

■چه اتهامی؟

می گفتند این لیست اصلاً عراقی نیست ایرانی است. اعضایش از دوستان ایران هستند اما پاسخ این اتهامات را خود مردم عراق دادند؛ با حضور در انتخابات و رای ای که به لیست ائتلاف یکپارچه دادند. آمریکا گرچه با نتیجه انتخابات موافق نبود اما برایشان کار ساده‌ای هم نبود که با این نتیجه مخالفت کنند. براساس قانون اساسی عراق، فراکسیون اکثریت در پارلمان باید کاندیدای خود را برای احراز پست نخست وزیر به رئیس جمهور معرفی کند. می دانید که طبق قانون اساسی عراق بعد از معرفی نخست وزیر، دیگر نیازی به رای اعتماد مجلس به نخست وزیر نیست اما باید به اعضای کابینه اش رای دهد. ائتلاف یکپارچه براساس شیوه دموکراتیک در داخل خودش رای گیری کرد. آقای دکتر جعفری نامزد پیشنهادی شد با اختلاف یک رای. البته این برای ائتلاف قابل توجه بود به این دلیل که اگر بتواند به داخل ائتلاف به صورت توافقی کاندیدای خودش را معرفی کند.

■و نه رای گیری؟

بله، این کار می توانست انجام شود اما به دلیل اینکه ائتلاف یکپارچه از هفت مجموعه تشکیل شده و دارای دیدگاهی متفاوت هستند که البته طبیعی است. بنابراین قرار شد به شیوه دموکراتیک بیایند رای گیری کنند. در نظام‌نامه داخلی ائتلاف ۳-۲ ملاحظه اساسی وجود دارد. یکی این است که نامزد پیشنهادی بتواند نظر دیگر لیست ها را نیز جلب بکند و از طرفی بتواند اقبال کشورهای منطقه و پیرامونی را نسبت به این کاندیدا فراهم کند. از ملاحظات اساسی که در داخل ائتلاف به آن توجه داشتند به علاوه آنچه که در نظر مرجعیت دینی حضرت آیت الله سیستانی نیز بود این بود که دولت و حکومت آینده باید حکومت وحدت ملی براساس استحقاق های انتخاباتی باشد و بر پایه توافق شکل بگیرد. این ملاحظه‌ای بود که هم ائتلاف و هم مرجعیت دینی نسبت به این مسئله داشتند. بعد از انتخابات زمزمه هایی شنیده می شد که حکومت بر پایه «توافق» هم می تواند شکل بگیرد. چون شیعیان بودند، سنی ها و کردها هم بودند و یک سوم، یک سوم حکومت تقسیم شود اما ائتلاف بر حکومت «وحدت ملی» براساس «نتایج انتخابات» تاکید داشت چون اگر غیر از این هم می شد دموکراسی و انتخابات دیگر مفهومی نداشت. این ملاحظه مرجعیت دینی و رهبران ائتلاف بود. تلاشی که دیگران انجام دادند همان طوری هم که در قانون اساسی می گوید این بود که فراکسیون اصلی در مجلس لیست ارائه کند و نخست وزیر معرفی کند حالا هر فراکسیونی که بیشترین کرسی را در اختیار دارد نخست وزیر در عراق بالاترین مقام اجرایی و فرمانده نیروهای مسلح کل کشور است. یعنی به عنوان شخص اول در کشور مطرح است. از نظر آمریکایی ها که به کل انتخابات و اینکه ائتلاف یکپارچه بیاید دولت تشکیل دهد رضایت نداشتند. اولویت شان این بود که حکومت با مشخصه دوران جی گارنر باشد. آنجاهایی که با آمریکایی ها لابی کردند، شبهاتی که مطرح شد، فشارهایی که وارد کردند. کردها اگرچه نسبت به دکتر جعفری نظر مساعدی داشتند اما در دوره انتقالی همگرایی میان آقای طالبانی و جعفری نبود و این را به عنوان هشدار مطرح می کردند.

ادامه در صفحه ۵

خلاصه گفتگو

۱-اینک دولت دائم عراق تشکیل شده و دیگر نیازی به مذاکره ایران و آمریکا نیست.

۲-واقعاً نمی شود به آمریکایی ها اعتماد کرد. تجاربی که در گذشته بوده نشان می دهد که آنها قابل اعتماد نیستند.

۳-آمریکایی ها یک سال بود که درخواست مذاکرات مستقیم را درباره مسائل عراق مطرح می کردند.

۴-وزرای خارجه کشورهای همسایه عراق به زودی به تهران می آیند.

عکس: مهدی حسنی، شرق

سرمقاله

موثرترین قدرت

دکتر حسین دهشیار

در جهانی که حق بر بستر قدرت حیات می یابد، در جهانی که کشورهای دارای فزون ترین قدرت، معیارها و ارزش های تعیین کننده را شکل می دهند، در جهانی که اخلاق همیشه به عنوان حاشیه‌ای ترین مفهوم جلوه گری می کند، در جهانی که در همه حال امکان مورد تجاوز قرار گرفتن و بی توجهی دیگر کشورها به تجاوز وجود دارد، این ضرورت، حیاتی و گریزناپذیر است که تلاش مداوم انجام شود تا وسیع ترین میزان قدرت در اختیار باشد. آنچه امکان تبلور صلح را فراوان می سازد به دست آوردن قدرت است. اما آنچه باید به آن توجه شود ماهیت فهمی است که از مفهوم قدرت وجود دارد. برای اینکه جغرافیایی از تجاوز مصون بماند و آسیب پذیری در برابر ارزش های دیگر کشورها را تجربه نکند محققاً به قدرت کشور بستگی دارد اما سئوال اصلی این است که قدرت برخاسته از در اختیار داشتن چه توانمندی هایی است؟ جواب این پرسش تا حدود وسیعی بستگی به شرایط تاریخی و مقطع زمانی دارد که می بایست به جوابگویی نشست. قدرت دارای دو بعد لطیف و خشن است. جنبه لطیف قدرت تاکید بر کیفیت حیات در جامعه دارد و بر چگونگی نگاه مردم به خود و جامعه‌ای که در آن زیست می کنند توجه می کند. در اینجا برجستگی های ارزشی و جایگاه مردم در متن اجتماع مطرح است. کیفیت حیات در ابعاد ارزشی و رفاهی تعیین می کند که چه میزان قدرت در اختیار کشور و به عبارتی رهبران سیاسی وجود دارد. در جامعه‌ای که تعریف همسو از منافع ملی وجود دارد و منافع فردی تابع و محو شده در منافع ملی کشور هستند حکومت از قدرت انباشته است. در جامعه‌ای که مردم تصمیمات حکومت را به لحاظ ماهیت قانونی آن و نه به جهت ترس و هراس لازم الاجرا می یابند هر چند که ممکن است نیازهای خود را با الزامات قانونی هم بستر نیابند، حکومت از قدرت انباشته است. در جامعه‌ای که تبلیغات در این جهت هدایت می شوند که ارزش های متعالی، اخلاق ظلم ستیز و آزادی های فردی تبلور یابند و از برجستگی فزاینده بهره مند شوند، حکومت از قدرت انباشته است. در جامعه‌ای که روحیه ملی و به عبارتی خصلت ها و ویژگی های شهروندان، فزون ترین اعتبار را به توسعه و رشد اجتماع می دهد و رفاه و آزادی خود را در بهره مندی تمامی اقشار از بالاترین و بیشترین رفاه، عدالت و آزادی ها می داند، حکومت از قدرت انباشته است. جنبه دیگر قدرت بعد خشن آن است. قدرت از این منظر برخاسته از نگاه کمی به مفهوم چگونگی کاهش دادن آسیب پذیری ها است. این برخاسته از درک سنتی از قدرت است که به شدت متاثر از ماهیت ملموس تعریف توانمندی است. بعد لطیف به بستر برتری ارزش ها و نقش تعیین کننده عناصر شکل دهنده خصوصیات کیفی جامعه در به وجود آوردن قدرت حکومت دارد. بعد خشن متکی بر حیات دادن به این نظریه است که توانمندی نظامی برجسته ترین و کلیدی ترین مولفه در قدرت حکومت ها باید محسوب شود. آنچه انکارناپذیر است محققاً این واقعیت است که کشوری توانمند محسوب می شود که توجه کافی به هر دو بعد قدرت داشته باشد. اما اینکه کدامین یک از این دو جنبه باید مبنای قدرت قرار گیرند مناقشه برانگیز است. چون هیچ گونه معیار خلل ناپذیری برای تعیین اولویت وجود ندارد به ضرورت توجه باید به یک سری واقعیات توجه شود تا فهم مبسوط تری از اینکه کدامین جنبه به توجه بیشتری نیاز دارد به وجود آید. کشور تجاوزگر هر چند هم که قوی ترین قدرت نظامی دنیا باشد هیچ گاه قادر نخواهد بود بر کشوری پیروز شود و سلطه بیابد که رابطه بین مردم و حکومت دوجانبه است. در محیط هایی مردم شهروند محسوب می شوند که هیچ گاه قدرت تجاوزگر خارجی هر چند هم که قوی ترین باشد امکان تفوق نمی یابد.

ادامه در صفحه ۳

صفحه اول

جاسوسی آلمانی

آرش فرخ زاد: روزنامه های روز گذشته آلمان بحران اخیر ایجاد شده در این کشور که به شنود مکالمات و تعقیب چند روزنامه نگار آلمانی مربوط می شود را مورد توجه قرار داده بودند. «زوددویچه سایتونگ» مقام های دولت آلمان را در این ارتباط متهم کرده و می نویسد: «شنود مکالمات تعدادی از روزنامه نگاران آلمانی بدون شک با اطلاع و موافقت بالاترین مقام های دولت آلمان صورت گرفته است و این نکته نگرانی ها را افزایش می دهد.» روزنامه «فرانکفورتر روندشاو» نیز نسبت به بحران اخیر به وجود آمده در آلمان این گونه واکنش نشان می دهد: «باید دید چه کسی این اقدام بی شرمانه را حداقل از نظر سیاسی حمایت می کند. با اینکه این اقدام در مورد چند روزنامه نگار ناشی صورت گرفته اما به نظر نمی رسد که یک گاف از سوی مقام های اطلاعاتی آلمان باشد. این یک برنامه از پیش طراحی شده و سیستماتیک است و بسیار نگران کننده تر از ترسی است که هم اکنون وجودمان را فرا گرفته.» روزنامه «برلینر سایتونگ هم که یکی از کارکنانش توسط سازمان اطلاعاتی آلمان (BND) تحت کنترل بود می نویسد: «هیچ کدام از کارکنان این روزنامه کار اشتباهی انجام ندادند. همکاران ما در مورد مسائلی تحقیق و بررسی می کردند که سرویس اطلاعاتی آلمان می خواست آنها مخفی بمانند. اما ما آنها را برای به خطر نیفتادن منافع کشورمان برملا کردیم. وظیفه ما همین است و کاری جز این نباید انجام می دادیم.»

بسمه تعالی

ستاد مرکزی بزرگداشت امام خمینی (س) در سال پیامبر اعظم (ص) در راستای پاسداشت هفدهمین سالگرد ارتحال جانسوز رهبر کبیر انقلاب و بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران حضرت امام خمینی (س) و به منظور بستر سازی حضور عظیم و گسترده مردم شریف کشورمان و شیفتگان امام از سراسر جهان در مراسم ویژه ارتحال، مبادرت به طراحی و برنامه ریزی در این خصوص نموده است و قطعاً نظرات و پیشنهادات و انتقادات سازنده اقشار مختلف مردم خصوصاً اندیشمندان و فرهیختگان و محققان علما، و روحانیت عزیز و جمعیت ها و احزاب و همه وفاداران به راه و اندیشه امام راحل هم چون گذشته راهگشای مسئولین محترم کمیته‌های فرهنگی و اجرائی و امنیتی است. خصوصاً در شرایطی که کشور عزیز ایران با مناسبت ها و مسایل مهم سیاسی و بین المللی روبه روست.

امید است همگان، ما را در این مهم یاری نموده و نظرات و پیشنهادات خود را به آدرس و تلفن‌های ذیل منعکس نمایند.

آدرس: خیابان شهید دکتر باهنر، خیابان یاسر، کوچه شهید حسنی گیا، پلاک ۷۳، روابط عمومی ستاد مرکزی بزرگداشت حضرت امام خمینی (س)

تلفن و نمابر روابط عمومی: ۴-۲۲۸۱۸۸۸۰ و ۲۲۸۰۱۰۲۱

تلفن و نمابر کمیته اسکان و تغذیه: ۶-۲۲۰۲۵۱۳۵

تلفن و نمابر کمیته فرهنگی: ۷-۲۲۸۱۸۸۸۶

روابط عمومی

ستاد مرکزی بزرگداشت حضرت امام خمینی (س)

انا لله و انا الیه راجعون

ضایعه دلخراش درگذشت

آقای حاج جواد ودودی

را به خانواده ایشان و کلیه بازماندگان تسلیت عرض نموده برای آن مرحوم رحمت واسعه الهی و برای بازماندگان صبر و اجر آرزومندیم.

ضمناً در مراسم هفت آن مرحوم که امروز سه شنبه ۸۵/۲/۲۶ از ساعت ۱۷ تا ۱۸/۳۰ در حسینیه بزرگ فرحزاد واقع در فرحزاد، کوچه شهید محمد لعالی منعقد می گردد شرکت می نماییم. حضور کلیه دوستان و سروران گرامی باعث شادی روح آن مرحوم و تسلی خاطر بازماندگان است.

محمود حجتی، بهروز خواجوی، علی‌صفر باقری، علیرضا پشند، ابوالحسن خدیوی، سعید خضرائی، محمد رضا فرجی، سعید فرجی، محمد محتجب، حسن مرادی، سید حسن موسوی، سید منصور میرعابدینی، حسن نوروزی، داود وثوق، علیرضا فراز، پرویز سلمانی، علی خدابخش

از ۱۸ خردادماه ۸۵ در شرق

ویژه نامه جام جهانی فوتبال - آلمان

خرداد و تیر ۸۵

سازمان آگهی ها ۲۲۰۵۷۰۹۰

«آگهی دعوت به مناقصه»

پروژه خرید استاب و احداث فونداسیون های خط ۴۰۰ کیلوولت میلاد آبادان - شلمچه

(شماره ۸۵۰۱۰۰۸)

شرکت سهامی برق منطقه ای خوزستان

رجوع به صفحه ۳

از خوانندگان عزیز روزنامه خواهشمندیم انتقادات و پیشنهادهای خود را به منظور بهبود نحوه توزیع روزنامه از طریق تلفن/نمابر

۶۶۹۵۸۶۱۰

با ما در میان بگذارند.